

סמ"ר למינוב דניס

7260340

בן תמרה וולדימיר

נולד ב- כ"ז ניסן תשמ"ג 10.4.1983

התגייס לצה"ל ב- 3.9.2002

שרת ביחידת "אגוז"

נפל ב- ט"ז אייר תשס"ד 7.5.2004

בעת מילוי תפקידו.

למינוב דניס.

בן תמרה וולדימיר. נולד ביום כ"ז בניסן תשמ"ג (10.4.1983) בעיר צייטה ברוסיה. למד בבית-הספר "N20" בעיר אולן אוצה, מכיתה א' ועד כיתה י'. מגיל צעיר בלטה בדניס נטייתו החזקה לספורט. הוא הרבה לשחק כדורגל ובהמשך למד בבית-ספר לקרטה. קשור היה מאוד לאחיו הצעיר סרגיי והשניים בילו שעות רבות בצוותא, יחד עם חבריהם המשותפים. בקיץ 1999, בהיותו בן 16, עלה דניס לארץ עם משפחתו, אשר קבעה את ביתה בבית ים. תקופה קצרה למד עברית באולפן ובתחילת שנת הלימודים החל את לימודיו בבית-הספר התיכון "חוות הנוער הציוני" בירושלים והתגורר בפנימייה שבמקום. דניס למד בכיתה של "נעל"ה" (נוער עולה לפני הורים) ובכיתתו היו כולם עולים מרוסיה, מאוקראינה וממדינות אחרות של חבר העמים (ברית-המועצות לשעבר). דניס היה נער חברותי, אדיב ומנומס, והיו לו חברים רבים. גם כאן הביא לידי ביטוי את יכולותיו הגופניות והתמקד בכדוריד. רבים מהחברים לא החזיקו מעמד ו"נשברו" אחרי כמה אימונים אך דניס גילה כושר סבולת והתמדה וגם בתנאי מזג אוויר קשים, בגשם ובקור, היה מתעורר בזמן ויורד להתאמן. אף כי לא השקיע זמן רב מדי בלימודים, סיים את לימודיו עם תעודת בגרות מלאה ובציונים טובים.

בראשית חודש ספטמבר 2002 התגייס דניס לצה"ל. בשלבי המיון הראשונים השתלם בעברית וזכה במחמאות רבות על ידיעותיו הטובות בשפה בהתחשב בזמן הקצר יחסית שנמצא בארץ. דניס היה מלא התלהבות ורצון לתרום לצבא ולמדינה. הוא שאף לשרת בצנחנים ואף התקבל לגיבוש, אך באחד המסעות האחרונים נפל ונפצע במצחו. למרות פציעתו סיים את המסע, אך לא עבר את הגיבוש. הוא שובץ לחטיבת "גולני", התנדב לסיירת "אגוז", והחל בגיבוש ליחידה. בגיבוש השתתפו גם כמה מחבריו ללימודים אך דניס היה היחיד מביניהם שהגיע לקו הסיום, והיה מאושר כששמע את שמו ברשימת המתקבלים ליחידה המובחרת. הוא החל מסלול טירונות מפרך שכלל פעילות אינטנסיבית ואימונים מתישים ועמד בהם בכבוד. חבריו לצוות העידו כי עשה הכול בחיוך, הרבה לצחוק ולהרים את המורל ועזר לכולם. הוא החל את שירותו בסיירת "אגוז" והתגלה כלוחם מקצועי ומוכשר וכחבר מסור. דניס אהב את הצבא, אהב את ישראל וחלם על קריירה צבאית. הוא היה מועמד לצאת לקורס צלפים ובהמשך לקורס חבלה מתקדם, אך לא הספיק לעשות זאת. ביום ט"ז באייר תשס"ד (7.5.2004) נפל דניס בקרב בהר דב במהלך פעילות מבצעית. במהלך הלילה ביצע כוח של סיירת "אגוז" פעילות יזומה סביב מוצב "גלדיולה" שבגבול הצפון. הכוח ערך סריקות שבמהלכן אותרו מטעני חבלה, תרמילים וציוד אותם הניחו מחבלי החיזבאללה. שעה שעשה הכוח דרכו חזרה למוצב, פתחו המחבלים בהפגזה כבדה של הגזרה שכללה הטלת פצצות מרגמה וטילים נגד טנקים וכן הופעלה זירת מטענים. דניס נפגע במכת האש הראשונה ונהרג במקום. עוד שלושה-עשר חיילים נפצעו, חלקם טופלו במקום וחלקם פונו באמצעות מסוקים לבתי-החולים. דניס היה בן עשרים ואחת בנופלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בחולון. הותיר הורים ואח. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה". עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאתיים וחמישים חללים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב ולפעילות המבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם היתה ב"אימון ובשגרה"!

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו", "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה", ל"נופש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב וגם לא עברו את הגבול לצורך חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, 'קדש', 'ששת הימים' או 'יום הכיפורים'; במלחמת ההתשה והמרדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'...

אם תשאל, הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים: על סיור הבוקר והסיור האלים, על התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, תחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות... הכוננות, ה"הקפצות", המסדרים, ה"יציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קייטבק", הפק"ל והתד"ל. שק-השינה, המדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספור חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה ומאמץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממסע, ממטווח ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואימון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגדודי. אימון-הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר, עם שריון ותותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימייה ורימונים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוז'ים' ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-אן" או "גליל". עם מגל"ד ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירושו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאווה את הכומתה החומה...

להיות בגולני, פירושו להיות נהג או טבח או פקידה, לשרת בגדודים, ב"סיירת", ב"עורב", בפלוגת-הקשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה".

להיות בגולני, פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"...

להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה !

אימון מתקדם

כוח אגוז נקלע לזירת מטענים שהטמין החיזבאללה

סמוך למוצב גלדיולה גילה כוח אגוז ציוד אישי של חוליית מחבלים, שקי שינה, מטענים ואלווקה שעליה תיכנו המחבלים להוביל חייל חטוף • בדרכם חזרה למוצב עלו החיילים על מלכודת מטענים

יוסי יהושוע ואיתן בליקמן

הזדהות החולית, המסיבה והטלה על יחידות אגוז, בפיקוד סרן עמית כחן מוגלני שפיקד בעבר על מוצב גלדיולה ומכיר היטב את המור.

לפנות בוקר הגיע הכוח לנקודת המפגש של המחבלים, שם גילו שקי שינה, תיק גדול ובו מסר עז חבלה, כינור חם ואלווקה שבכל הנראה תוכן נגזר מחבלים להסתמש בה לנשיאת חייל חטוף. זמן קצר לאחר מכן שב הכוח על עקבותיו לעבר מוצב גלדיולה והוא נפתח לעברו אש. במרחק של עשרה מטרים בלבד מהמוצב עלה הכוח על זירת מטענים וכתוצאה מכך נהרג סמ"ר למינוב ושישה מחברי נפצעו.

מפקד פלוגה מהיחידת הנח"ל פיקד על מבצע החילוץ שהתנהל תחת אש כבדה של החיזבאללה ואף וכה לשבחים ממפקדי האוגדה והחטיבה על אומץ הלב המלחי רגיל שגילה בעת החילוץ. מהתקדיר הראשוני עולה כי הטיפול הרפואי שקיבלו החיילים הפצועים בשטח היה טוב, כך גם הטיפול בכלמת הגיוש "סוסקה" שנפצעה אך מאוחר יותר מתה מפצעה (ראו עמ' 4).

בסך הכל תארוץ יכול היה להסתיים היפה יותר גורע, טען קצין בכיר בפיקוד הצפון, בן גובה לטענות שהושמעו כנגד נחיצות הפעולה. בנחונם שהיו לפגוע קיבלו החלטה מאד נכונה, שמנו את הכח הכי מיומן שיש לנו ונחלה הקרב בוצע היטב. פעלנו בדיוק לסכל משהו שלא ברור הבנו מה ולא יכולנו להבין. אני יכול לומר שהחלטות שקיבלנו, עם כל הצער על הנפגעים, היו החלטות טובות.

פיגוע בסדר גודל המיוני שתוכננה זה זמן רב על ידי החיזבאללה, טען קצין בכיר.

תחילתה של הפרשה ביום רביעי בלילה. תצפית בגזרת הר דב מזהה חוליית חיזבאללה המרינה כ-6 איש הנעה למרגלות מוצב גלדיולה. לעיני כוח החוליה נפתחה אש המחבלים נמלטו כשהם משאירים מאחוריהם פרטי ציוד. כשהאורז הזה נגמר הבנו שהפעם תיכנן החיזבאללה משהו כל-תשיגורתי - פיגוע חטיפה או חריזה למוצב גלדיולה והשתלטות עליו, טען קצין בגיזרה.

מפקד האוגדה, תא"ל יאיר גולן, יחד עם מפקד קר החטיבה המרחבית, אל"ם איתי יורוב, מחליטים להוציא כוח חיילים לסרוק את השטח בו

יום שושי לפנות בוקר. כוח יחידת "אגוז" של חטיבת גולני עושה את דרכו עם אור ראשון לעבר מרטי ציוד שהשאירו בשטח מחבלי החיזבאללה יומה קודם לכן, בעת שניסו להשתלט על מוצב "גלדיולה" בגזרת הר דב, או לחילופין לבצע פיגוע חטיפה חייל.

חיילי הכוח, אליהם התלוו לוחמים וכלבי גי-שש מיוחדת. "עוקץ", הספיקו להתרחק כמה עשרות מטרים בלבד ממוצב גלדיולה ובחנו את הצידור החשוד שהשאיר בשטח כעת מנוסת המחבלים. סמוך ל-4:40, בעת שעשו את דרכם חזרה, עלו חיילי הכוח על זירת מטענים שהניחו שם אנשי החיזבאללה - כמה שנראה מלכודת מוות שתוכננה היטב מראש. כתוצאה מהפיצוץ נהרג סמ"ר למינוב ויל (21) לחם. "אגוז" ושישה מחבריו נלכדו נפצעו.

כל העת המשיך החיזבאללה בירי לעבר גזרת הר דב, דבר שהפך את חילוץם של הנפגעים למשימה סכנה ומסוכנת ביותר, שצלחה בסופו של דבר בעזרת מסוקי קרב ואש מסיבית של צה"ל לעבר מקורות הירי.

גורמים בצה"ל ומחוצה לו מתחו ביקורת על ההחלטה המבצעית של מפקדי הגיזרה להוציא כוח רגלי חטוף רק כדי לבחון את פרטי הציוד שהותירו בשטח אנשי החיזבאללה, במיוחד בשיעור שהגיונה "חמה" ומתנהלים חילופי אש.

המבצע של חיילי אגוז מנע פיגוע אסטרטגי גי, טענו אמשי גורמים צבאיים בכירים בתגובה לביקורת על נחיצות הפעולה. "הפעולה מנעה

התחממות בצפון: חייל נהרג

ליל שבת: לוחמי "אגוז" עלו על מטען ליד מוצב צה"ל ■ ההערכה: סוכלה הטיפת היילים ■ עמ' 2-5

ההרוג בחקריה בגבול לבנון יבא היום למנוחות

דנים נהרג - כל חבריו לכוח נפצעו

כמ"ד הנס למינוב עלה עם משפחתו לישראל לפני חמש שנים, ואחרי לימודיו התגייס לסידרת אגוז ■ שלושם הוא נהרג בקרב בצפון ■ הוא היה חייל מצטיין שידע להתגבר על קשיים ולכן הוצב בראש הכוח, אמר מפקדו

מאת אבי אשכנזי

ידוע היה החל מרגע באחד, שהחילום המוכר של החודות, חילן מצטיין שידע להתגבר על קשיים, ולכן מפקד המלונת המלון היה בים ארנו בחיליות החוד של החוד, לצעוק, כל חיילי החוד נפני על, וידוע מוכר, כך שידע ביום שידע מפקד סידרת אגוז, מנצחאלוף ארסן במכרם.

מנצחאלוף הנס למינוב, בן 21, עלה לישראל לפני יותר מחמש שנים עם הוריו, תמר ולודמילה, יום אחיו הצעיר סרגיי שנסחת כעת בצחל. "יום על לישראל בשנת 1999 מודעות, וזה חלל ללי מדי בריטון מודעות במגמת מולונגיה, סידרה ידועה קרובה של המספחה, "חילי בחוד שלו כאשר מועד עשר במוסר שסענו דפרי קוד מילת, אבי שלו פתח את החלל, ואז שסענו צעקות, בזהחלה לא הבנתי מה קרה, אבל מסיצאני לסלון ואיתי כמה קצינים של הצבא, והבנתי שיהיה משהו לדנים."

מיד כנססעק המספחה המוד, הגיעו עשרות חברים לבית הוריו

של הנס, חוב המכרם, עילום ודנים גם הם, וסידרו את הנס במדי לך לימודים בפנימיות בחוותיהגידע בירושלים, היום הם חיליים במחלל, ולא כך ציפו להעביר את חופשת סוף השבוע. במשך ימות איכות יסבו חורו של הנס במנוסה לביתם שבחודים חרב לוי בבתי ים, וקובלו את המנחמים דברים.

"הוא היה בחור ציוני", סיפר מנצחאלוף ארסן במכרם, "הוא אדם מאוד את הצבא, בכל התמונות שלו האדם אותו לבוס מדים, הוא היה נאה לסיים את קודם המכרם את המסלול בסידרת אגוז."

■ המפקד ליווה את ההורים

מפקד סידרת אגוז, מנצחאלוף ארסן במכרם, לא היה עם החוד סמנע, וסיד כססעק על התמונות סידר אל חיליו המפועים, "חילי תי עם חודת ארסן של החודות במרדף ארסן במכרם במכרם, ארסן במכרם, "אסור קיבלתי הודעה שיש נפגעים ליחודה במודת זה חוב, עובתי הכל ונסענו צפונה."

אסור המינו כי יש חוד בן החילום נסעו במכרם וקצינת המנצח

עם של החטיבה אל מנספת למינוב, ולוח את חודו של הנס חבי כיו לחטיבה מנספת באביתמכר, לוי מנספת לחיפוד במכרם חבי חוב, שיש המסיד מפקד סידרת לבית המספחה, שיש יסב עם חיליו חוב מנסק טעה ארסן, וסידר חוב על בנם ועל סודתחום מכים על פי התמונות הראשונה.

"המספלות של החוד חודת במנספת סודת של עזרחות סאנדי מ עישים מכים האחרונים במודת זה חוב, חלל מנצחאלוף ארסן חוב סודת וסידים חובת לבם, שבו חוב שתי חיליות של חובתו המוכחאלוף, ארסן מנצחאלוף במכרם, "אני קריון לא ידוע מה בדיוק אירע בתקופת צעקה, לא יספיקו החטיבה במחממים הראשונים, אבל יסב מה שססעק, חובת חוב במספלות כאשר חופעל עליו מנסק, סידר ארסן חובתם את אשר ארסן, וסאנדי יותר נדע יסב, בין הנפגעים חוב מפקד המלונת יסב ארסן חובת ית חובת של החוב."

החודות של הנס למינוב חידק חובת מנסק אתה במכרם במכרם הצבאית של חוב חיליות במכרם

האיזור בו נפל דניס ז"ל

23.7.04

19 חיילים ואזרחים הרוגים מאז הנסיגה

מאז נסיגת כוחות צה"ל מדרום לבנון לפני כארבע שנים תוקף ארגון החיזבאללה את מוצבי צה"ל לאורך הגבול אחת לכמה חודשים. במהלך התקופה נהרגו מההתקפות על גבול ישראל-לבנון 13 חיילים ונפצעו 53. באירועים נהרגו גם שישה אזרחים ונפצעו 14. לפני כחודשיים וחצי נהרג מאש חיזבאללה לוחם סיירת אגוז, סמ"ר דניס למינוב ז"ל, לאחר שנפגע מפיצוץ מטעני חבלה ומירי פצצות מרגמה לעבר מוצב גלדיולה שבהר דב. מן הירי נפצעו חמישה חיילים נוספים, שניים מהם באורח קשה. בתחילת השנה נהרג רס"ל יאן רוצנסקי ז"ל מפגיעת טיל נ"ט שנורה לעבר כוח צה"ל שעסק בניטרול זירת מטענים באזור זרעית בגזרה המערבית של הגבול. חייל נוסף נפצע מן הירי באורח קשה.

גורמים בצה"ל: נמנע פיגוע רחב היקף בגזרת הר דב

אתמול נהרג סמ"ר דניס למינוב, בן 21 מבת-ים, וששה נפצעו, מהם 2 קשה, מירי חיזבאללה לעבר מוצבים בהר דב

מאת אורי אס ושירות "הארץ"

חייל צה"ל נהרג ושישה חיילים נפצעו מירי חיזבאללה לעבר מוצבים בהר דב שבגבול הצפון, ביום שישי בבוקר. ההרוג הוא: סמ"ר דניס למינוב, בן 21 מבת ים. למינוב יובא למנוחות היום ב-14:00, בבית העלמין הצבאי בחולון. הוא הותיר אחריו הורים ואח. אלוף פיקוד צפון, בני גנץ, אמר על האירוע כי, "אפשר שנמנע אירוע הרבה יותר קשה".

מצב שניים מהפצועים בתקרית קשה אך יציב, ומצבם של יתר הארבעה קל. הפצועים מאושפזים בבית החולים רמב"ם בחיפה ובבית החולים רבקה זיו בצפת.

החיילים שנפגעו, מסיירת "אגוז", עמדו להיכנס למוצב "גלדיולה" בהר דב, לאחר שסיימו לסרוק את השטח שמחוץ למוצב, ומצאו במקום מטעני חבלה ותרמילים. חיזבאללה, שזיהה את הכוח, החל לירות פגזי מרגמה וטילי נ"ט לעברו ולעבר מוצבים נוספים בגזרה.

מיד לאחר תחילת ההפגזה של חיזבאללה, השיבו סוללות תותחים של צה"ל אש כבדה לעבר מקורות הירי, באזור הכפר שובא שבדרום לבנון. מסוקים של חיל האוויר הפציצו מטרות באזור. מקורות לבנוניים מסרו כי נגרם נזק לבתים בשתי עיירות באזור שובא. במוצבי צה"ל בהר דב נשמרת רמת כוונות גבוהה.

בערוץ הטלוויזיה "אל-מנאר" של חיזבאללה דווח, כי אנשי הארגון פתחו בהפגזה לאחר שכוחות צה"ל נכנסו לתוך שטח לבנון.

צה"ל: אם חצינו את הגבול, הדבר נעשה כדי לנטרל פעילות חיזבאללה

אלוף פיקוד צפון, בני גנץ, אמר במסיבת עיתונאים בגבול הצפון אתמול בצהריים, כי "אפשר שנמנע אירוע הרבה יותר קשה". מדברי האלוף גנץ ומדברי גורמים צבאיים אחרים עולה כי חיזבאללה תיכנן פיגוע רחב היקף נגד כוחות צה"ל באזור מוצב "גלדיולה". לדבריו, "הסלמה לא תהיה נוחה לישראל אך תהיה נוראה לצד שמנגד". בפיגוע היו אמורות להיות מעורבות גם שתי חוליות שהתגלו אתמול בבוקר באזור המוצב, ונורו בידי צה"ל.

חוליות אלה, ככל הנראה, הניחו מטעני חבלה שנועדו לפגוע בכוחות צה"ל ליד המוצב. מטרת פעילות סירת אגוז, אתמול לפנות בוקר, היתה לסכל את הפיגוע המתוכנן. לדברי גורמים צבאיים הכוח הצליח בכך - ומנע "פיגוע בסדר גודל דימוני".

מאז נסיגת צה"ל מלבנון במאי 2000 נהרגו 11 בני אדם בגבול הצפון (בכלל זאת שלושת החיילים שחטף חיזבאללה בהר דב בסוף 2001).

סמ"ר דניס למינוב יובא היום למנוחות

מאת: אילן אוסטפלד ומנחם הורוביץ

סמ"ר דניס למינוב בן 21 מבת ים, שנהרג בבוקר יום שישי בהתקפת חיזבאללה על מוצב הר דב יובא למנוחות בשעה 14:00 בבית העלמין הצבאי בחולון.

בבתי החולים עדיין מאושפזים שישה חיילים שנפצעו בתקרית, אחד מהם במצב קשה, אחר במצב בינוני עד קשה, והיתר פצועים קל. בפיקוד הצפון נמשכת הכוננות הגבוהה לקראת אפשרות שחיזבאללה ימשיך בניסיונותיו לתקוף את כוחות צה"ל בצפון.

תקרית אגוז בהר דב

לא כל הכוח לבש שכפ"צים קדמיים

חיילי הצוות יצאו לסרוק שטח שבו עברו פעילי חיזבאללה
● הכוח הקדמי לבש שכפ"צים עמידים לירי, אך השאר לא
לבשו מיגון ● גורם באגוז: "במבט לאחור, יכול להיות שזו
הייתה טעות" ● פיקוד הצפון: "הסוגיה בדיון מקצועי"

מאת: ליאת שלזינגר

לסריקה לבש שכפ"צים קדמיים, בעוד שהכוח שנותר מאחור לא היה ממוגן. בסיום הפעולה, כשהלוחמים עשו את דרכם בחזרה למוצב, נורה תה עליהם אש מרגמות והופעלה לעברם זירת המטענים שהוטמנה מראש. סמ"ר דניס למינוב ז"ל נהרג ועשרה לוחמים נוספים נפצעו. "ההחלטה האם ללבוש שכפ"צים קדמיים תלויה במשימה ובניהול הסיכונים, ומתקבלת על ידי המ"פ", אמר מפקד ביחידה. גורם אחר הודה ש"מדובר בסיכון של נייחות מול נוחות, אבל במבט לאחור, יכול להיות שזו הייתה טעות". גורם בכיר בפיקוד הצפון אמר כי השיקול הבטיחותי בפעולה מבצעית שכזו נתונה בידי המפקדים. מפקד הצפון נמסר כי "אכן, חלק מהכוח לא לבש שכפ"צים. סוגיה זו נתונה כיום לדיון מקצועי, וטרם התקבלה החלטה אם במתווה פעולה דומים תידרש לכיפת שכפ"צים או לא".

לא כל לוחמי סירת אגוז, שנפגעו בזירת המ-טענים ואש המרגמות של חיזבאללה בהר דב בסוף השבוע שעבר, לבשו שכפ"צים קדמיים נגד ירי. ל"במחנה" נודע כי לוחמי הכוח הקדמי, שסרקו את האזור, לבשו שכפ"צים, ואילו הכוח שנותר מאחור לא לבש מיגון כלשהו. יצוין כי ההרג בתקרית, סמ"ר דניס למינוב ז"ל, לבש בעת האירוע שכפ"ץ קדמי. ההתחטמות בגזרת הר דב החלה כיום רביעי שעבר, כשארגון החיזבאללה ירה שני פגזי ג"מ לעבר הגליל המערבי. בעקבות האירוע, תקפו מטוסי חיל האוויר מוצבים נטושים של הארגון. למחרת, ירו לוחמים מטוּסב גלדיולה לעבר פעילי חיזבאללה שהתקרבו אליו והבריחו אותם. בליל יום המשיך נשלח צוות של אגוז לסרוק את השטח שבו עברו אנשי הארגון. הכוח שירד

סמ"ר דניס למינוב ז"ל

"הותיר חלל גדול"

"דניס, שמתה החיים שלך חסרה לכולנו. הותרת חלל גדול, ומשפחת אגוז אבלה על מותך". כך אמר מפקד סיירת אגוז, סא"ל אופק בוכרים, בהלווייתו של סמ"ר דניס למי-נוב ז"ל, שנהרג בסוף השבוע בפעילות מבצעית בגזרת הר דב. הכוח של למינוב נפגע מזירת מטענים ופגזי מרגמה שירה לעברו חי-ובאללה. סמ"ר דניס למינוב ז"ל, בן 21 במו-תו, התגורר בבית ים ונקבר בבית העלמין הצבאי בחולון. הותיר אחריו הורים ואח.

סמ"ר דניס למינוב (21)

התגבר על הקשיים ואהב את השירות

(צילום: רמז דוקטור/העיתון "הארץ")

התמונה, המונחת על השולחן בסלון הבית, ככל הנראה כפרס הצבאי בחייו. נראה דניס מחייך כשהוא לוצ' חבדיו לפלוגתו. הוא אהב להיות ב"מחנה" – סיפורה איך, ההכשרה של האח סמ"ר דניס למינוב לפי גי שנה חצי ולפני חרשים הוא סיים את מסלול הכשרתו בלוחם באגוז. הוא חפץ ללחום מן הצגיון המסיק להשתתף עם הכב ריז לפלוגה בפעילות מבצעיות.

מפקד הגזרה, סא"ל אופק בוכרים, הגיע שלוש שבועות לבית משפחה למינוב, כדי להיות ברבעים הקשים לצד החרשים האהב הצעיר. סא"ל בוכרים סיפר, כי קיבל את הבן שורה המרה על מנתו של החייל מתגורר שלו בעזרה נלחם עם חיילי בגזרה אחרת. הוא היה חייל בצו. הוא היה מסיק, שידע לה-תגבר על כל הקשיים בדרגה.

היום יובא דניס למנוחות בשעה 14:00 בצהריים בחלקה הצבאית בבית העלמין בחולון.

מאת מאיר תורג'מן, כתב ידיעות אחרונות

ביום שישי ב-10:00 בבוקר נשמעה רסיקה על דלת בית משפחה למינוב בבתי-ים.

ולדמיר חמור למינוב, שראו בפתח הבית את לובשי מדים, הביטו שהגורע ככל אירע לבנם הבסור דניס, בן 21, שעליו היתה גאור חם.

נציגי קצין העיר סיפור להורים ולאח הצעיר, סרגיי, על מותו של דניס בפעילות מבצעית בגזרת לבנון. מיד לאחר הבשורה המרה הגיעו קרובי משפחה להודות לצד בני המשפחה, שסרם עיכלו כי לא יראו יותר את דניס. המשפחה עלתה ארצה מרוסיה בשנת 1999. דניס למד בחוות הנוער הציוני בירד שלים במגמת ביולוגיה. בתום לימודיו ותג-רב דניס לשרת באגוז.

בני המשפחה מספרים כי דניס אהב מאוד את שירותו הצבאי. הם מדברים בלבטי

מיאות השתתפו במסע ההלוויה של לוחם אגוז שופל בגבול לבנון

נפרדים מדניס

ביום שישי הם נפצעו בקרב עם החיזבאללה, שבו נהרג דניס למינוב ז"ל ■ אתמול הם עזבו את בית החולים כדי לחלוק כבוד אחרון לחברם, לוחם סיירת אגוז ■ בין המלווים היה גם מפקד היחידה, שנפצע קשה במבצע "חומת מגן"

מאת אבי אשכנזי

בין מאות האנשים שלוו אתמול למנוחות את סמליראשון דניס למינוב ז"ל, לוחם סיירת אגוז שנהרג ביום שישי בגבול לבנון, היה קצין אחד המי רותק לכיסא גלגלים. דרגות רבסרן על כתפיו, בומד תה חומה לראשו ורגלו השמאלית מנוכסת. רבסרן עמית בוחן, מפקד פלוגה בגולני, שנפצע בחוף השדר בוע בקרב עם אנשי החיזבאללה בדר דוב. אתמול הוא בא לחלוק בבדר אחרון ללוחם שנפל.

בני משפחה, חברים, קצינים וחילים בגולני - כד ניהם כאלה שנפצעו בהתקלות ביום שישי והגיעו היישר מבית החולים - כולם נאספו בבית העלמין הצבאי בחולון, כדי ללוות את דניס בדרכו האחרונה. "הדרך שבה נפלת מעידה יותר מכל על חיך. נפלת כקלע בחוד הצוות, כשאתה מוביל את הטור אל מאחז המחבלים. שם נפגעת ומצאת את מותך", ספר לו סגד אלוף אופק בוכרים, מפקד סיירת אגוז. בוכרים עצמו נפצע קשה במהלך מבצע "חומת מגן" לפני כשנתיים, ולאחר שהתאושש מונה למפקד היחידה.

אביו של דניס, ולדימיר, אמר קדיש מעל הקבר הטר רי וספר לבנו. "מה שעשית הוא לא מעשה גבורה, אלא פעלת בדיוק כנדרש ממך", אמר האבא, ופנה לחבריו של דניס ליחידה: "אני מבקש להגיד לכם שהי בית שלנו הוא מהיום גם ביתכם, והוא פתוח בפניכם". ביציאה מבית העלמין נפגשו ההורים ולדימיר ותמיר רה עם מפקד הפלוגה, שישב בכיסא הגלגלים. הם חיבקו אותו בחום, והאב אמר למ"פ: "מעכשיו אתה כמו בן שלנו".

(צילום: אבינו עוזי)

ידידה של דניס למינוב ז"ל, אתמול בהלוויה

נפרדים מדניס

סמ"ר דניס למינוב, שנהרג מירי חיזבאללה, הובא למנוחות

דניס את כל הנוכחים. דניס היה אמיתי, הנון וישר. הוא לא התנהג בגבורה, אלא עשה את העבודה שהחילו עליו. זמן רב לאחר שהסר תיימה הלוויה עוד עמדו החברים ליחידה ליד הקבר הכרי, שעליו נערכו עשרות זרי פרחים. כפיסוד הצפון נמסר גם אתמול התחקיר רים על נסיבות מותו של למינוב ז"ל.

• הל שיפור במצבם של החילים שנפצעו בקרב בדרדר. ארוך איתן ויוזמן לוי, שנפצעו באורה קשה, שבו אתמול להבדלת ומצבם מור גרר כעת בינוניקשה. גם מצבם של שאר החיילים המאוששים השתפר.

• אתמול נקברה המלכת טוסקה, שנהרגה לאחר הקרב ביום שישי. בטקס נכחו כל לוחמי יחידת "עוקץ" וסגד בבדר הצב ליד הקבר.

מאת מאיר תורג'מן, ערן נבון, איתן גליקמן ויוסי יהושע

מאות לוחמים סיירות, אנשי היקין אתמול לבית העלמין הצבאי בעתלון כדי להשתתף בהלוויה ללוחם סמ"ר דניס למינוב ז"ל (21). הבורשים במנוחות חזרות ודומים עים ליוו החיילים את ארונו של הדרס, שנהרג ביום שישי בדרדר, בדרבו האחרונה. מעל לקבר הכרי עברו ההורים השמלים ולדימיר ותמיר והאח הצעיר מרני, קרובי משפחה וחלק מהלוחמים שנפצעו בקרב, ביניהם המ"פ רס"ן עמית בוחן, שישב על כיסא גלגלים ורגלו תבושת. מפקד הגורד, סא"ל אופק בוכרים, ספר ללמינוב ונפיר ממנו בהדעה.

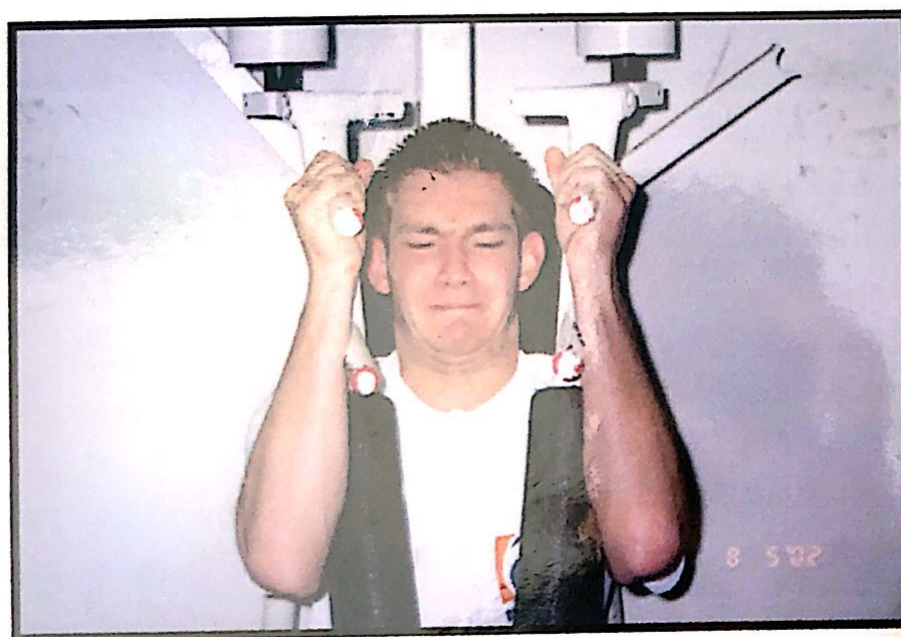
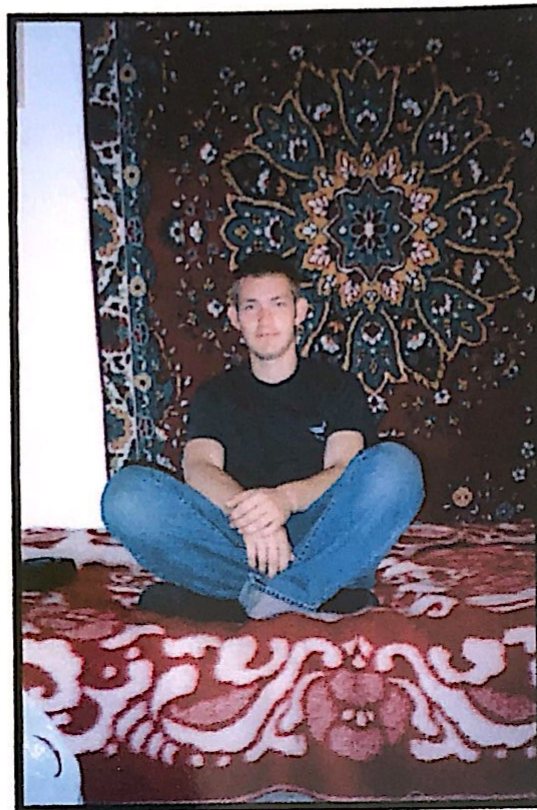
הספדו של האב ולדימיר, שנערך ברוסית,

דנים בילדותו

דניס לפני שירותו הצבאי

דניס ז"ל עם הוריו

משפחתו של דניס ז"ל בהלוויה

סיירת אגוז

למעלה בחר כבר שוקעת השמש
ורוח של ערב פורץ מן החם
סיירת אגוז את הדרך יודעת
כי בה היא הלכה גם אתמול גם שלשום

בינות מטעי חמניות ותפוח
העין פקוחה והדופק הולם
אולי במדרון האוויר שוב מתוח
אבל המושב שממול כבר חולם
הלילה יחדור הסיוור אל העמק
מחר שוב יצלה את מימי הירדן
ושוב יחזור אל הסוף והגמא
כשבקר חדש על ההר ינגן

כל מי שדרכו כבר עייפה בינתיים
מיום מפרך ומלילה קודר
מחר יחייך לו היום שבעתיים
כי זו תהילת החייל שחוזר

לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

לסיירת אגוז יש קליפה קצת עבה
אך לב של זהב והמון אהבה

רבים הימים שטובלים רק בתכלת
אשר טוב היה בס לפענח בשיר
אך על דברתנו נזכר בס את אלה
אשר אור היום שוב להם לא יאיר.

דנים למינוב ז"ל

"הוא היה בחור ציוני,
ואהב מאוד את העבא.
בכל התמונות שלו
רואים אותו לבוש מדים.
הוא היה גאה לסיים את
קורס המ"כים ואת
המסלול בסירת אגוז"

מאז שנוצע לי על מותך, כל החיים התהפכו פתאום. כל
 החלומות, מחשבות והשאיפות השתנו. כל החיים שלי וכל
 הליכרונות מילדות מסתובבים בפאס כל הזמן היינו ביחד. כמה
 דברים שיפשיים וילדותיים עשינו ואף פעם לא עלה בדעתנו
 שנאבד אותך בגיל כל כך צעיר.
 תמיד היית שונה מכולם. תמיד היית חזק ואמיץ ידעת לעזור.
 אבל לעיתים רחוקות בקשת עזרה מאחרים. תמיד רצית לעשות
 דברים שאחרים אולי לא היו עושים או מפחדים. ואפילו שה
 בארץ התלויסט לקרבי לאטוץ ותמיד היית שלם עם ההחלטה
 שלך. אהבת את השירות ונתת את כל הנשמה עכשיו אני חושבת
 מה הפשט בעקרת האחרונות. ואני בטוחה שלא רצית לאות שם
 בחושך ובקור. לבי וכל כך צעיר. אומרים שנמות של אנשים
 יקרים לנו שמתים. מסתובבים בינינו כל החיים. אני רוצה להאמין
 שזה ככה ואפילו אם זה לא. אתה תמיד תישאר בליבנו כמו
 שהיית תמיד. בחור יפה וחייכן. כשהיינו ילדים שיחקנו במלחמה
 וכשידעתי אתה נפלת לכמה דקות ואחר כך התחלתי לצחוק ולא
 ידעתי שיום אחד תהפך במלחמה אמיתית בלי רחמים.
 ריק בפנים. אין כלום. אני לא חושבת על הדברים האחרים. רק
 אתה חמוץ שלי. עומד לי בעיניים עם החיוך היפה שלך. מקווה
 שם לאיפה שהלכת יהיה לך טוב. שם תמצא מנוחה אחרי עשרים
 ואחד שנה שבהם תמיד מיהדת לעשות משהו. להספיק.
 אנחנו כאן אורבים אותך מאוז. כל המשפחה קרובים. חברים
 וידידים.
 כל כך הרבה דברים לא הספקתי להגיד לך. לא הספקתי להיפרד.
 ועכשיו נישאר לי רק אבן שעליו כתוב השם שלך.
 אני אהבת אותך חייל יפה שלי ואף פעם לא אשכח.
 תמיד עלינו מלמעלה ואנחנו נשאר עליך כאן.

מתלשעלעט מאוז.

אחותך אלינה למינוה

לפני שנה וחצי נהרג לוחם אגוז סמ"ר דניס למינוב מומטען בחר דב. עכשיו, רגע לפני שהם משתחררים, דואגים חבריו לצוות שהוא לא יישכח: בפנימייה שבה הוא גדל הם מקימים לזכרו גן הנצחה. "נבוא לשבת כאן" אומר חברו, "ניזכר ביזה אדם מיוחד הוא היה".

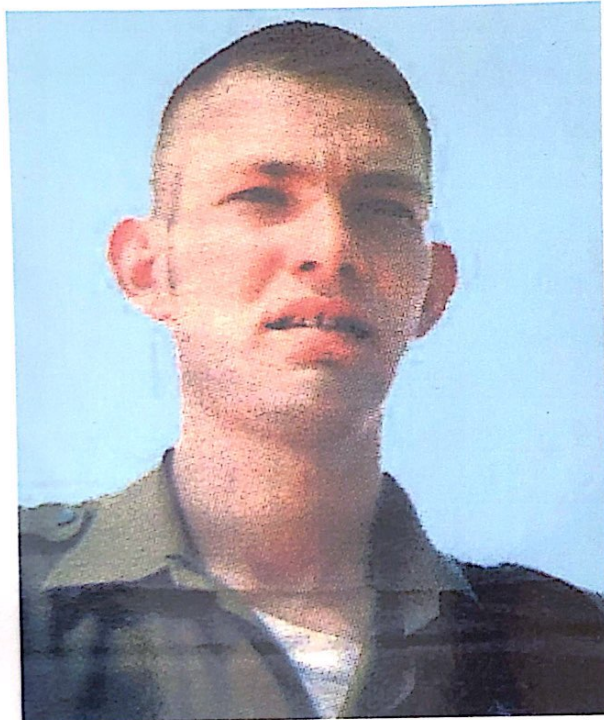
רגע לפני שהם יוצאים לחופשת השחרור ושני רגעים לפני שהם טסים למזרח, מבצעים בימים אלה חיילי צוות הוותיק של אגוז את הפעילות האחרונה שלהם. הפעם לא מדובר בסיכול חדירת מחבלים בגבול לבנון. גם לא במעצר מבוקשים באיו"ש – הפעם הם מבצעים משימה שמבחינתם חשובה לא פחות. לוחמי הצוות החלו בשבוע שעבר לבנות גן הנצחה לחברם סמ"ר דניס למינוב ז"ל, שנהרג לפני כשנה וחצי מומטען בחר דב.

את הגן בונים חיילי הצוות במו ידיהם בחוות הנוער הציוני בירושלים, הפנימייה בה גדל ולמד למינוב ז"ל. חבריו של למינוב, גם אלו שבינתיים עזבו את הצוות, הגיעו לפנימייה בשבוע שעבר מכל רחבי הארץ והחלו בביצוע עבודות גינון, חפירה, צביעה, שתילת עצים ופרחים, בניית טרסות, יציקת בטון והכנת אבן האנדרטה. את העבודות נאלצו החיילים להפסיק באמצע על מנת לתפוס כוננות מבצעית, אולם הם יחזרו למקום בחופשת השחרור כדי לגמור את המשימה. לאחר סיום העבודות יקיימו החיילים במקום טקס וארוחה חגיגית בהשתתפות הוריו, חבריו לכיתה של דניס, והורי כל החיילים בצוות. הרעיון לבניית גן הנצחה עלה כשדן הצוות בנושא פרויקט השחרור שלו. באגוז קיימת מסורת לפיה בשצוות משתחרר הוא מבצע בשבועיים שלפני החפ"ש פרויקט חברתי כלשהו, למען הקהילה או היחידה. "מהרגע הראשון היה לנו ברור שהפרויקט שלנו יהיה לעשות משהו לזכרו של דניס, להנציח אותו", אומר בן זוגו לצוות, סמ"ר אלעד דרודי, שנפצע באורח בינוני באותה תקרית בחר דב. "זה סוג של סגירת מעגל לפני השחרור. כל הזמן רצינו לעשות משהו בשביל, רצינו שיוזכרו אותו, איזה אדם הוא היה, חבר משכמו ומעלה. הוא תמיד היווה דוגמה אישית לכל מי שסבב אותו. המקום ישמש אותנו לבוא ולהיזכר, לשבת ביחד כל הצוות ולהעלות זיכרונות". "הרגשנו שיש לנו מחויבות לעשות את זה לזכרו של דניס, ולמען המשפחה שלו, שאין לה את האמצעים להנציח את זכרו", מוסיף מפקד הצוות, סגן גל שרון. "זאת התקופה האחרונה שלנו ביחד, ועבודת ההנצחה החזירה אותנו אל כל מה שקרה. כל יום אנחנו נזכרים בדניס, מדברים על דברים שהוא היה עושה, איזה לוחם הוא היה, איזה חבר הוא היה. כל מה שנשאר לנו עכשיו זה לספר לחברים הצעירים כמה הוא היה גדול, שכל דבר הכי קשה הוא היה עושה בלי להתלונן, כדי שילמדו ממנו ויהיו לוחמים כמוהו".

למינוב ז"ל עלה לארץ במסגרת נע"ה – נוער עולה לפני עולים. בחוות הנוער הציוני הוא למד יחד עם עולים בודדים כמוהו ממדינות רבות. במקום מתגוררים גם צעירים עם פיגור שכלי, וכעת מבטיחים ביחידת אגוז לקיים מגוון פעילויות בחווה. "נקשר קשר עמוק בין היחידה ובין המקום הזה", אומר סגן שרון. "החווה היתה חלק נכבד מהחיים של דניס, ומעכשיו נגיע לקיים פעילות עם הקהילה במקום הנפלא הזה. הגן שבנינו יוכל לשמש את החבר'ה הצעירים שנמצאים בחווה, כך שיהיה להם מקום עם קצת צמחייה וצל לשבת בו".

חיילי אגוז בונים את גן ההנצחה לזכרו של דניס ז"ל

דניס למינוב ז"ל

להיות גולנצ'יק

את המכתב הזה קיבלתי מחיילי גולני.
קראתי בו דברים שבני, חייל בגבעתי,
אולי לא מבטא, כי הוא אף פעם לא כתב
לי מכתב למערכת.

מאיר שלום,

לפעמים מטפסים עלינו בתקשורת, אבל
ככה זה. תמיד מוצאים מילים רעות, וכמעט
אף פעם טובות. נודה לך אם תפרסם מכתב
זה כחודש לפני סוף המסלול שלנו, בתקווה
שאנשים גם יבינו אותנו, ולא יתרשמו רק
ממה שכותבים עלינו. המכתב הורכב
ממילים שבהן כל אחד מחיילי הפלוגה
הגדיר מה זה בשבילו גולני. אז:

לאנשים הקטנים עם הצל הגדול:
להיות גולנצ'יק זה לקלל את הגשם
והבוץ שעכשיו, אבל להתעקש לצאת
למארב בלילה. להתקשר לאמא להרגיע,
ולהגיד לאבא ש"לא נכון", ואתה בבית
שמש ולא בבית לחם.

זה להבין את פחד האזרחים בלי לדעת
אם הם מבינים את הפחד שלך. זה להציץ
בשמש השוקעת, ולדעת שרק עכשיו
מתחיל היום.

להיות גולנצ'יק זה לשאול המון
שאלות על המוות, בלי לקבל תשובה אחת
על החיים. זה לאבד אחים לנשק, אך לא
את התקווה, הטירוף שבעיניים והצלילות
שבמחשבה. לשמוע על העבר בלבנון,
כשהמחר זה אנחנו באיו"ש.

להרגיש תחושת נקם אחרי עוד פיגוע,
אבל לא להתאכזר לערבי שבמחסום.
להיות גולנצ'יק זה לחלום על חו"ל
ולטייל בשטח איי, לתת ביש מהלופ
ולחשוב על שווארמה.

להיות גולנצ'יק זה לראות את הנוף
מחלון האוטובוס, ולדעת שגם שם צעדת
זה לתפור מטרת קרטון, אבל לנשום את
הקרב. לקלל שלוש שנים, ולחשוב שזה
לא מספיק, להתעצבן על ההקפצה
מהבית, אך להכיר בזכות של היציאה.

להיות גולנצ'יק זה לחלק את האומץ
לדרגות שונות של פחד. זו רעות עמוקה,
אבל תמיד מגלים יותר. זו אפלה מוחלטת,
אבל הלילה לבן. זה לכעוס על החברה
שחיכתה ולבסוף עזבה, כי אתה לא בא
הביתה, בלי שתדע בעצמך מתי אתה
חוזר. להיפצע רק מרסיסי הלב. להביט
באנשים עם הכומתות האדומות כאשר לך
יש עיניים אדומות.

להיות גולנצ'יק זה הבופור והחרמון ותל
פאחר ותל פארס והסולוקי ודגל הדיו
באילת, והגולן ולבנון וארץ ישראל כולה.
זה לגמור מסע בחרמון כשאתה אוהב את
הארץ הפרושה לרגליך.

להיות גולנצ'יק זה עבר הווה ועתיד,
וחלום ותקווה, ושקיעות ונחלים, והרים
וזריחות, וכוכבים נופלים, ויש מאין,
ועייפות מתמדת, ודתיים וחילונים, וגעגוע
וזעזוע, ויד שתמיד אווזת בנשק.

זה לחשוב קודם על המדינה, ולשאוף תמיד
ליותר. זה לא לתת למה שאתה להפריע למי
שאתה יכול להיות. הקרקע ספוגה בדם,
ואנחנו כאן בשבילכם. לביטחונכם.
אוהבים את האנשים. אוהבים את המולדת.
נשבעים נצח לירושלים – כי להיות גולנצ'יק
זה קודם כל להיות בן אדם.

צוות אורי, מחזור אוגוסט 2000.

